

Evangelí del dimarts de la setmana IV de Pasqua: escoltar la veu del Bon Pastor

Evangelí i comentari del dimarts de la setmana IV de Pasqua. “Us ho he dit, però no ho voleu creure”. Per acollir Jesús cal la fe. La fe és un do que Déu està disposat a concedir-nos i que espera que li demanem. Per la fe aconseguim la vida eterna.

Evangelí (Jn 10, 22-30)

Se celebrava a Jerusalem la festa de la Dedicació. Era l'hivern. Jesús es

passejava pel recinte del temple sota el pòrtic de Salomó. Llavors els jueus l'envoltaren i li digueren:

—Fins quan ens tindràs en la incertesa? Si ets el Messies, digues-nos-ho obertament.

Jesús els respongué:

— Us ho he dit, però no ho voleu creure. Les obres que jo faig en nom del meu Pare donen testimoni a favor meu, però vosaltres no creieu, perquè no sou de les meves ovelles. Les meves ovelles escolten la meva veu. Jo les conec, i elles em segueixen. I jo els dono vida eterna: mai no es perdran, i ningú no me les arrencarà de les mans. Allò que el meu Pare m'ha donat val més que tot, i ningú no podrà arrencar res de les mans del Pare. Jo i el Pare som u.

Comentari

L'escena que escoltem avui a l'Evangelí s'esdevé al voltant de la festa de la Dedicació, que se celebrava el 25 de Kasleu (novembre-desembre).

Amb aquesta festa s'hi commemorava anualment la purificació del Temple per Judes Macabeu l'any 148 dels Selèucides, que correspon al 165 aC, després de la profanació perpetrada per Antíoc IV Epífanes (1 M 4, 36-59; 2 M 1, 2-19; 2 M 10, 1-8). La festa durava vuit dies.

Jesús es passeja pel pòrtic de Salomó. “Era l'hivern”. Amb aquesta referència s'indica als gentils l'època de l'any en què té lloc l'escena i, d'altra banda, un lloc acollidor en aquest temps.

Jesús està tranquil i, de cop i volta, uns jueus se l'acosten: “Fins quan ens

tindràs en la incertesa? Si ets el Messies, digues-nos-ho obertament”.

Realment, com passa gairebé sempre, no s'hi acosten amb bona intenció. Tenen el cor tancat per la supèrbia i no són capaços d'escoltar. Jesús, que llegeix els cors, els tracta amb una delicadesa enorme i els diu les coses amb claredat. Si no veuen en ell el Messies és perquè no volen creure. “Us ho he dit, però no ho voleu creure. Les obres que jo faig en nom del meu Pare donen testimoni a favor meu”.

I encara els diu més: “no creieu perquè no sou de les meves ovelles”. Que era com dir-los que si li obrissin el cor, si volguessin creure, ell mateix els ajudaria a creure. Jesús necessita un mínim d'obertura del cor per actuar a les persones, ja que la supèrbia cega. Com deia sant Josepmaria: “Per això demostra tant interès el diable a encegar les nostres

intel·ligències amb la supèrbia, que emmudeix: sap que, tot just obrim l'ànima, Déu es bolca amb els seus dons”[1].

A alguns d'aquests dons es refereix el Senyor: “escolten la meva veu”, “em segueixen”, “els dono la vida eterna” i “ningú no me les arrencarà de les mans”.

Escoltem aquest evangeli celebrant la resurrecció de Crist. Jesús ens sosté amb amor i ens promet regnar amb ell eternament. La veritat és que no ens podria oferir pas res de més gran: viure amb la seva amistat a la terra i per tota l'eternitat. I creix la confiança i la seguretat de les ovelles perquè van amb el bon pastor.

[1] Sant Josepmaria, *Carta*, 14-II-1974, n. 22. Citada per Ernst Burkhardt i

Javier López, *Vida cotidiana y
santidad en la enseñanza de San
Josemaría*, espiritual, Rialp, Madrid
2013, vol. III, p. 325.

Javier Massa //
GregoriosMoraitis - Getty
Images Signature

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-
dimarts-de-la-setmana-iv-de-pasqua-
escoltar-la-veu-del-bon-pastor/](https://opusdei.org/ca-ad/gospel/evangeli-del-dimarts-de-la-setmana-iv-de-pasqua-escoltar-la-veu-del-bon-pastor/)
(31/03/2026)